

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۱۲ می ۲۰۲۱

محک امتحانِ شعر

هرگز گفته ام که ، ندارم توانِ شعر
بل گفته ام که ترک نمسایم جهانِ شعر
افسوس عشقِ پاکِ سرا پشتِ پا زدی
شناخته دهان و لب و ، نه زبانِ شعر
از بستر خیالِ تو ، آغوشِ پر عنزل
بال و پری گشوده به هفت آسمانِ شعر
در لای واژه واژه اشعارِ آتشین
چپیده ام حدیثِ گل و باغبانِ شعر

وزن و ردیف و قافیہ ، در ماتم و عنزا
خیراتِ منصب است بہ سوداگرانِ شعر
استاد بی سند کہ شدہ ننگِ این و آن
جالس بہ کُرسی عسلِ اِفتنانِ شعر
کردند اتصاب و ، نکر دند ، اتخاب
چاقو کشانِ بدِ فِلیقِ ، دشمنانِ شعر
استاد و ہم شہنشہ و ہم شاہ و ہم ملک
فاخر بہ جعلِ کرسیِ شک و گمانِ شعر
بافتند فتنہ ، و اعجب با ، قطع کردہ اند
ہم رک رک و مفاصل و ہم ، استخوانِ شعر

لاف و کزافِ حسرتِ فرهنگِ می زنتد
خون می چکد ز چشم و زکوش و زبانِ شعر
افتاده زر زبکه به چنگالِ مکران
دارند سنگِ پا ، محکِ امتحانِ شعر
ای شاعران ! چرا دگران نصب می کنند
بر بامِ نامِ ما و شما ، این و آنِ شعر
خیراتِ بزرگانِ سیاسی چرا قبول
چال و فریبِ شان کندا ناتوانِ شعر
« نعمت » ز هر که فخر فرود شد حذر نما
تا نوبهارِ شعر ، نگرودد خزانِ شعر